

مانی مزینانی و سازان مزینانی | «دستگاه»

چگونه گوش می دهید؟ چگونه می شنوید؟

در میان انبوه مسیرهای شهری و بزرگراه «دان ولی» و در قلب تنگه های رودخانه «دان»، مجسمه صوتی «دستگاه» از بازدیدکنندگان دعوت میکند تا گوش های خود تیز کرده و به گونه ای متفاوت بشنوند.

این سازه و چیدمان که توسط خواهر و برادر هنرمند، مانی مزینانی و سازان مزینانی ساخته شده است، عنوان خود را از واژه فارسی «دستگاه» وام گرفته است.

«دستگاه» که می توان را آن را بصورت واژگان «دست» و «گاه» یا به صورت کلی مجموعه ای از چند نغمه گفته می شود ترجمه کرد که با هم در گام، کوک و فواصل نت هماهنگی دارند و بنیانی است برای آهنگ سازی سنتی و بداهه نوازی در موسیقی ایرانی.

تورنتو که زمانی قلمرو تصرف نشده مردمان «وندات» بود به عنوان «محل دیدار» نامگذاری شده و اکنون خانه ای است برای مردمان «میسسیساگا های کردیت»، «آنیش نابگ»، «چیپوا»، «هادنو شونی» و «وندات» و همچنین شهری برای مهاجران و پناهندگان نیز بشمار می رود.

«دستگاه» پلی می زند میان زمان و مکان، و پیونددهنده ای است بین تاریخ های مختلف، از جزیره لاکپشت (پیش از اینکه آمریکای شمالی «آمریکای شمالی» نامیده شود، بسیاری از گروه های بومی آن را جزیره لاکپشت (Turtle) می نامیدند) تا چشم انداز امروزی تورنتو و سرانجام به سرزمینی که امروزه به عنوان کانادا شناخته می شود، و از آنجا به سراسر قاره ها و اقیانوس ها، با آفاق دور و نزدیک.

این اثر «چنگ» ساز باستانی ایرانی را با دیدگاهی جدید بازسازی کرده است. در این چنگ عظیم، به جای تارهای سنتی از روده گوسفند و موی بز، از سیم های پیانو استفاده شده است. مجسمه صوتی «دستگاه» متشکل از چندین چنگ با صداهای منحصر به فرد است که نواختن همزمان این چنگ ها در هر ترکیبی مجموعه ای واحد را می آفریند که استعاره ای است از بافت اجتماعی ما.

«دستگاه» معرف فواصل موسیقی «مقام» است، که از آسیای مرکزی تا شمال آفریقا و در نهایت به تنگه های رودخانه «دان» گسترش یافته است. این اثر هنری با دور کردن ذهن از محدوده ۱۲ نت موسیقی کلاسیک غربی، فرصتی برای شنیدن و تجربه فواصل ظریف تر را فراهم می کند و مخاطبان را با دنیای گسترده ای از فرکانس های صوتی آشنا می سازد. با اتصال صداها به یکدیگر مانند تکه دوزی، یک مونتاژ صوتی از شهر ایجاد می شود، که منظره ای صوتی زمین را می پوشاند و صداهای سیال، مانند رودخانه ها و جویبار هایی که در نزدیکی این اثر جریان دارند، به صورت واقعی و استعاری غیر قابل مهار در مرزها سفر می کنند.

در دنیایی که به راحتی در حصار ابزارهای دیجیتال گرفتار می شویم و صدای آژیرها یا هیاهوی حمل و نقل عمومی را نادیده می گیریم «دستگاه» ما را به گوش دادن فعالانه فرا می خواند. این مجسمه با ترغیب به نواختن دست جمعی، تجربه شنیداری مشارکتی را در محیط صوتی «اورگرین بریک ورکس» و تنگه های رودخانه گسترش می دهد. محوطه اطراف به صحنه صوتی تبدیل می شود که در آن مخاطب هم نوازنده، هم شنونده و هم آفریننده صداست. در هر لحظه ترکیب های مختلفی از صداها به گوش می رسد: صدای اتومبیل ها در بزرگراه «دان ولی» و خیابان «بی ویو»، آواز پرندگان، صدای خنده خانواده ها در پیکنیک و هیاهوی فروشندگان بازار که کشاورزان کالای خود را می فروشند. «دستگاه» از ما می خواهد حتی برای لحظه ای هم که شده به صدای خودمان و دنیای پیرامون گوش دهیم و با ساختن موسیقی متن رود «دان» شنوندگان را دعوت میکند لرزش های سرزمین دیگری را حس کنیم.

مانی مزینانی (متولد ۱۳۶۳، تهران) هنرمند، مقیم تورنتو.

آثار او شامل چیدمان، ویدئو، فیلم، مجسمه‌سازی، عکاسی، صدا و موسیقی می‌شود و اغلب با به کارگیری سیستم‌های ادراکی، توجه مخاطب را به محتوای فیزیکی رسانه جلب میکند و همچنین در آثارش، مقیاس و حس، بداهه‌پردازی و اندیشه باستانی را به هم پیوند می‌دهد.

آثار او در سطح بین‌المللی مانند موزه هنر معاصر (MOCA) تورنتو، تیت مدرن، بنتوی، فستیوال بین‌المللی موسیقی معاصر تهران و مرکز فرهنگ و هنر سوژو در چین به نمایش گذاشته شده است. آثار صوتی و موسیقی مزینانی به صورت بین‌المللی منتشر شده، همچنین آثارش را در "Aerophone Recordings" انتشار میدهد.

ساناز مزینانی (متولد ۱۳۵۷، تهران) هنرمند و کیوریتور، مقیم تورنتو.

او با خلق آثاری در رشته‌های عکاسی، مجسمه‌سازی و چیدمان‌های چندرسانه‌ای در مقیاس‌های بزرگ و متفاوت، مفهومی را خلق میکند که ما را دعوت به تجدید نظر در نحوه تجربه و درک از جهان پیرامون کرده و همچنین مخاطب را میان مشاهده کردن و دانش معلق نگه میدارد.

مزینانی استاد دانشگاه تورنتو است و آثار او در مجموعه‌های عمومی نظیر گالری هنر انتاریو، موزه هنر کلیولند و سن فرانسیسکو نگهداری میشود.